

There is only revolution around the sun.

Sidste gang jeg selv troede jeg skulle dø, endte jeg op på flere venteværelser.

Det blev tydeligt at tid og penge ikke er det samme. Tiden løber ud, imens pengene multipliceres i inflationen. Og når man ikke har nogle penge, pass eller id bliver *venten* den ultimative valuta. En helt særlig praksis er vokset frem i vores kultur, og begrebet "venteværelse" maler et tydelig billede for de fleste. En totalinstallation, der kun får tiden til at gå. Udstillingen består af en video-loop, fundne objekter, figurativ skulptur og tekst i trykt i en Avis. Et dekonstrueret venteværelse, med en tabt forventning om at der sker noget.

Beskueren er fremmedgjort, funktionelle objekter er frataget sin oprindelige orientering, og mening. Når et objekt taber sin funktion står man tilbage med dets materialitet. I udgangspunktet uforandret, men en bagside bliver blotlagt og illusioner går i opløsning.

En dysfunktionel kaffekop, en dekonstrueret sofa, en avis uden nyheder. En verden uden revolutioner; politiske, teknologiske eller miljømæssige. En verden hvor frygten for at dø er accepteret og vi slipper for at projektere frygten for vores egen undergang på eksterne faktorer som de apokalyptiske ryttere. Når vi har accepteret døden er der kun en ting tilbage, at vente. Vente på at verden lige så stille drejer rundt om solen.

Værket undersøger fremmedgørelse og tabte forventninger. Der drages inspiration fra Richard Artswagers modernistiske møbelskulpturer, der både er og ikke er det de figurerer. Som tredje element i udstillingen ligger en udmattet og opgiven skulptur af en mand på en stor Zorbing ball. Manden figurerer titanen Atlas. En myte og legende der fejlagtigt er kommet til at repræsentere den vestlige mands "byrde", med verden på sine skuldre. Et populært billede brugt f.eks i Ayn Rands "Atlas shrugged". Denne Atlas bærer ikke på noget, men sidder og chiller på atmosfæren. Han er træt, forarget og tvivlsom.

Avisen med forsiden "What are you waiting for", skal deles ud i en performance; En dommedagsprædikant vandrer gennem København centrum. En messingklokke, et ikke trimmet skæg og en hæs stemme forsøger at gøre indtryk på de forbigående. Han deler aviser ud, ringer i klokken og råber op om frygten for fremtiden. Avisen indeholder tekst og billeder lavet i en åben proces med flere kunstnere (er ved at bekræfte deltagere). Avisens leder skrives af Jeppe Jørgensen og omhandler den evige venten på apokalypsen. Ville det være bedre at udfordre ventetiden og springe på "Doomsday-biotech-accelerationist-communism" bevægelsen, og dermed fremprovokere dommedag frem for at udskyde den.